

overslodige Embeder. Slutelig forlanges i disse Adresser: Indførslen af en Constitution. Oppositionen ruster sig kraftigt og stoler paa, at de tre Skyts-Magter ville tilbageholde den tredie Udbetalings-Række af Laanet indtil Regnskab er aflagt for de tidligere og en Constitution indført; og virkelig forsikres der, at disse Magters Minister have faaet Befaling til at forlange et nojagtigt Regnskab over de anvendte Summer. Imidlertid gaaer Nationalgodsernes Salg rast fra Haanden, og som bekjendt, skulde disse tjene til Garanti for Laanet. Indførslen af Maal og Vægt paa franss God har vakt stor Utilfredshed i Grækenland.

Sverrig.

I Upsala har Influenza og deraf opstaende Folger mylig bortreven Byens eldste Indbaarer, en forhenværende Snedker, der paa 4 Maaneder nuer var 100 Aar gl. Ved denne Olding var den Mærke- lighed, at mod Slutningen af sit Liv igjenerholdt han Synet, den eneste Sands, han i flere Aar havde manglet.

Indenlandske Esterretninger.

Odense, den 7de Marts. — Fredagen den 24de Februar er paa Baardesoe Almind, i Krogsgbolle Sogn paa Sletten, indbrevet en lille norsk spids- gattet Jolle med Liget af en velfærd Matros, ligende under en Tofte saaledes, at det maa formodes han afkraeftet er falden ned af denne og var halv tildækket med det af Volgerne indskyllede Sand, ligesom Baaden var hugget fast i Sandbunden. Hvorfra bemeldte Matros var, har ikke funnet oplyses ved Forhoret; i en Legnebog med Penge, der fandtes hos ham var skrevet: „Hans Poulsen 1833.“ Der var iovrigt intet Spor til, at han havde haft Proviant med sig i Baaden, som formodentlig har voeret forsynet med Sejl og Roer, hvilket sidste var forlukt af Røe ved den ene Aare: den anden fandtes derimod i Land, ligesom Hatten, der var højt hos Jensen i Flensborg, fandtes $\frac{1}{4}$ Mil fra Stedet, hvor Baaden var strandet. Huden paa Eigers ene Haand var gnivet, ventelig en Folge af den Anstrengelse, hvormed han har maattet røe. Den Døde var høj og velskabt, med smukke Ansigtstreæk og mørkt krokket Haar.

(F. St. Av.)

— I „Husummer Wochentblatt“ har C. Hansen jun. i Flensborg udkillet en Plan til en Jernbane imellem Husum, Tønning og Flensburg, hvis Bekostninger han anslaaer til 400,000 Mk. Courant. Denne Plan anbefales meget i andre Blade. Man finder nemlig, at Nord- og Østersøen intetsteds lettere og hensigtsmæssigere end paa de nævnte Steder kunde sættes i Forbindelse ved en Jernbane, hvis Anleggelse derhos fra Terrainets Side ikke vil mode nogen Hindring. Især er det vigtigt, at saavel Tønning som Flensburgs Havn ere fortinlige og tilbyde enhver Bequemmelighed for de Handlende.

København, den 11te Marts.

Thorvaldsens Levnet, af Prof. Thiele, er nu udkommet. Foran det staer et aandfuldt Digt af H. C. Ørsted. Denne, hvis Gransking især har gaaet ud paa, at opdage og aabenbare den vise Lovgivning og Sammenheng i Naturens Indretning, gør her opmærksom paa, hvorledes en „mærkende Land“ utdaler sig i Marmoret ved vor store Billedhuggers „tankelydige, kunstfarne Haand“, og at

„Skjønhedsglæden ej sig vil forlige
Med det, som i vort Land er laadt og slet.“

Selve Thorvaldsens Levnet er skrevet i samme barnlige, folkelige Tone som Euplaus Reformations-historie, men det vækker langt større Interesse ved blot at skildre en enkelt Person, som endnu lever, og som er vor Landsmand. Hos ham gjenfinde vi den samme Fordringsfrihed og elskelige Beskedenhed som hos A. S. Ørsted. Han tillægger ikke sit Værk stor Fortjeneste, og ønsker bestandig at gjøre det bedre. Var den Mildhedens og Sagtmædighedens Land hos Alle, som maa vækkes hos Gen ved at bestue hans Værker, ved at læse om ham og tenke

paa ham, da vilde Tale- og Trykkesfrihed snart blive almindelig, selv i de mest despotiske Stater; og Ordet blive elset af Fyrsterne, ligesom vi her læse at denne Folkemands Person blev det, især naar Sproget blev forenet saa skjont som hans Værker. Man maa beundre den skjonne Maade, hvorpaa Kong Ludvig hædrede ham, om man saa maa kalde det, paa hans Værksted, og det venstabelige Forhold, som finder Sted mellem Kongen og Kunstenren. Den samme Land, der bragte denne Fyrste og hans Værvare til at interessere sig for Thorvaldsen, bringer dem ogsaa til at anlægge Jernbaner og til at forbinde Donau med Rhinen ved en Canal. Det fortjener ogsaa at lægges Mærke til, hvorledes han betager Catholikkerne deres For domme, og forbereder en Udsioning blandt de kirke- lige Partier ved at hædre Pave Pius den 7des Minde med sin Kunst. Imidlertid maa man beklage, at dette Skrift ikke er udkommen for Indbydelsen, og at Committeeen ikke har valgt den frankanske Fremgangsmaade i at vinde Folk for en god Sag. Den uforberedte Maade, hvorpaa denne er kommen i Gang, har bragt Mange i et Oppositions-Forhold, som de nu mene at maatte forsvare, naar de ikke ville beskydes for Charakteervaghed. Endnu maa man ønske, at Iveren sagtnedes med at faae Folk til at tegne sig for Bidrag, men at den fordobbel- des med at stemme endog Almuen til Velvillie her- for. Da der i nogle fag Uger er tegnet for 26,000 Rbd. fra nogle private Kredse i København alene, førend endnu Kongehuset tegner sig, kan der vist ikke være Tvivl om, at man vil kunne skaffe Thorvaldsens Figurer anständig Bolig. Prof. Hjort maa man være Erkendtighed skyldig for den spøgende Ironi, hvormed han er traadt frem som Organ for det Parti, der er for slet begavet til selv at kunne fremstille sine prosaiske Anskuelser, og der mener, at Almuen ikke skal hæves til mere end at være skif- felige Arbejdedyr, og at det er præsverdig, at dis- ses Rydder blot bestaae i at pleje Kjødet og Djæ- nenes Lyst. Derimod kunne vi aldeles ikke blive i ørke med nogen om, at der er nogen Glæde i Sam- fundet, som ikke burde bidrage, naar de forst vare blevne bekjendte med Thorvaldsen og hans Virken. Ved Læsningen af dette Skrift, kan Enhver blive det, der kan læse eller har Forstand til at høre. Da burde der udgaae en Opfordring til enhver Enkelt, at bidrage idetmindste een Skilling; og saa ussel er vistnok Ingens Tilstand i Danmark, at Undværelsen af denne skulde kunne stort besvære dem. Naar en Million Mennesker hver gave denne, vilde allerede dette udgjøre en 10,000 Rbd., og hvor mange Vorne ere der ikke, som jo kunne taale at give 10 f. eller 1 Mk. Det er ikke Forforelse at overtale Andre til at gjøre det, som man er over- beviist om at være godt. I Virkeligheden er det en Glæde at give til et godt Formaal, naar man har Evne dertil. De Lunkne, der misbruge smukke Talemaa- der, for at give Andre Ulyst hertil, beroe dem denne Sægleglæde, medens de, der opmuntre hertil, gjøre sig fortjente og elskede. Det falder af sig selv, at man misbilliger enhver Trang eller uvillig Given; men da saare Mange ikke have nogen selvstændig Menning, kan det ikke være en Fejl, at personlig Ind- flydelse gør sig gjeldende hos disse, der kun føle sig lykkelige og tilfredse ved at lade sig lede af dem, de have Tillid til. Vil man ikke benytte udvortes Hensyn, naar disse i sig selv hverken ere uedle eller slette, til at bevege Folk, men vente paa, at reen Kunstsands alene skal bestemme dem til Opoffrelse, da maa det hele Foretagende vist udsættes til en meget fjern Fremtid.

Den Iver, der vises for en Sag, vor nu vistnok meget afhænge af Fens Overbevisning om dennes Gavnighed og Hensigtsmæssighed; men for Djæ- blifiket kunde der efter vor Menning ikke findes nogen mere passende og værdig Gjenstand til at vise, om den meget omtalte Almeenaand er mere end lydende Malm og klingende Bjelde, og til at overbevise de Vantroe om, at vi ikke befinde os i en Slapheds Til- stand, at det lønner sig at sætte Tillid til Folket, og at dette da er rede til Opoffrelser. Mange smaa Bi- drag til at afbetale paa Landets Gjeld vilde næsten

være som Draaber i Højet, og hvorfor skulde den nærværende Sloegt, som lidet af mange Tryk, paatage sig en Byrde, som Eftersægten sandsynligvis langt lettere vil kunne bære, naar vi blot forse for, at Folkelivet rigtigt bliver vakt, og den aandelige Slo- hed gnedet af Djænene. Hertil kan Interessen for Thorvaldsen nægtigt bidrage. Den frigjorte Land og den Folkevarme, som engang var begyndt at brænde reent i Hjerterne, vilde snart omfatte andre Gjen- stande, som kunde bringe Velstandsilder til at flyde, forædle Folgets Tænkemaade, som er vigtigere end Straffe-Anstalter — en Venævnelse, som meget er modsat den thorvaldsenske Maade at virke paa Men- nester, og som man maatte ønske, at et christeligt Folk viste lidet Deeltagelse for, dersom Straffen skulde være Hovedsagen — og endelig fremkalde Enig- hed i selve Landet og Udlændets Agtelse, der tilsammen er et bedre Værn end den bedste Centralfæstning, naar Folkaanden manglede til Forsvar. Vi ønske derfor, at den danske Løve ved denne som herefter ved lignende Lejligheder vil rykte sin sterke Man, og vide, at Folgets Villie er ligesaa kraftfuld som den thorvaldsenske Land ebed; og da Almuen især skylder vor elskede Konges Regierung og Omhu saa meget, ønske vi at den maa vise at have været dette værd, at den ikke er en nedtrykt foragtelig Stamme, men at dens Tilstand er forbedret og at den er mod- tagelig for gode Indtryk. Jo mere Alder og Svæ- kelse hindre Ham i at tage virksom Andel i Besty- relsen, desto mere ønske vi, at Han maa glæde sig og faae sine Livskræfter skyldede ved at see mange skjonne Frugter af sin ungdommelige Iver for sit Folks ældre Dage.

Sædanne Folkeskrifter som Franklins og Thor- valdsens Levnet kunde man ønske oversatte og ud- bredte ogsaa paa tydse og svensk. Hint kan lære Folk at tænke paa det Timelige, dette paa det Alan- delige. Prisen paa dette er 10 f.

— Som Folge af de forandrede politiske Forhold blev det danske Consulat i Algier allerede i 1831 ophevet, og ligedeles i forrige Aar Consulatet i Tripolis. I Forbindelse hermed har det nu behaget Hs. Majestæt Kongen, paa derom fra Finantsmi- nisteren nedlagt allerunderdanigst Forestilling, under 28de Februar sidstleden allernaadigst at opheve den Kongelige africanske Consulat-Direction, fra 1ste April 1836 at regne, og derhos at bestemme, at de derefter forefalde Sager, der vilde have henhørt under for- nævnte Directions Behandling, skulle henlægges under det Kongelige Departement for de ubenlandske Sager, der ogsaa af de, samme anviste, Fonds vil have at udrede de for det endnu vedblivende Consulat-Personale bestemte Gager og øvrige Udgivter; hvormod det hidtil i samme Djæmed for den africanske Con- sulat-Direction Reglementerede aldeles inddrages og besparet.

Befordringer.

Under det danske Cancelli: Den 25de Fe- bruar er residende Capellan for Tiffjob, Hornbek og Hellebek Menigheder i Sjælland, F. V. Gamborg, beskiftet til Sognepræst ved Trinitatis Kirke i Fredericia og for Annexet Veilby i Ribe Stift; Sogne- præst for Sonderomme og Houn Menigheder i Ribe Stift, J. A. Sørensen, til Sognepræst paa Bogs under Hollands-Falsters Stift; Land. Theol. P. D. Blicher til personal Capellan for Understed og Karup Menigheder i Aalborg Stift; hidtilværende Volontair under Københavns Magistrat, Gram. Juris F. V. Salchou, udnevent til Secretair; den 28de: Byfoged og Hustriver i Nysted, J. Schwenzen, beskiftet til tillige at være Birkedommer og Skriver ved Grev- stabet Christiansholms Birk.

Under General-Toldkammer- og Com- merce-Collegiet: Den 9de November 1836 er Købmand H. Sørensen i Libau beskiftet til Consul sammesteds.

(Coll. Tid.)

Det Kongelige Theater.

I Aften opføres: Vestoco eller Stats-Intriguen, Opera i 4 Acter.
Paa Mandag Aften: Matrosen, Comodie i 1 Act af Savage og Lurieu; og: Preciosa, lyrisk Drama i 4 Acter af Wolff, med Musik af Carl Maria Weber, med tilhørende Dans. Forestillingen er forbi omtrent kl. 9^½.